ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 995

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
21
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 14 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 22
ΚΙΔΡΑΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 63 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 95α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪ'ΑΝ.

ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 30.8 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 19.8 ΜΕΣΗ
ΥΓΡ. ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ Β. ΜΕΤΡΙΟΙ ΙΟΝΙΟΝ
ΔΙΑΦ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 761.6

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΪΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Μονογραφηθὲν προχθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπογράφεται τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρωτεύουσαν τὸ Ἑλληνοϊταλικὸν Σύμφωνον φιλίας καὶ διαιτησίας.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἀσφαλεῖς πληροφορίας, τὸ κείμενον τοῦ Συμφώνου τούτου δὲν διαφέρει οὐσιωδῶς τοῦ ὑπογραφέντος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1924 μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Νοτιοσλαυίας—τοῦ πρώτου Συμφώνου τοῦ εἴδους τούτου, τὸ ὁποῖον ἡ Ἰταλία συνωμολόγησεν ἢ ἄλλης Δυνάμεως καὶ τὸ ὁποῖον ἀκολούθησαν βραδύτερον τὰ Σύμφωνα φιλίας, τὰ ὑπογραφέντα παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Ἀβερέσκο, πρωθυπουργοῦ τότε τῆς Ρουμανίας, πρὸ ἐτῶν, τοῦ κόμητος Μπέτλεν, πρωθυπουργοῦ τῆς Οὐγγαρίας πρὸ ἐτους, καὶ ἐσχάτως ὅλως τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν καὶ τὴν Ἰταλοαλβανικὴν συνθήκην τῶν τριάνων, τῆς ὁποίας καὶ ἡ φύσις καὶ ἡ ἔκτασις εἶνε ὅλως διάφοροι.

Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Ἑλληνοϊταλικὸν Σύμφωνον εἶνε ὅμοιον οὐσιωδῶς πρὸς τὸ Ἰταλοσερβικόν, αἴρει κατ' ἐαυτὸ πᾶσαν—καὶ τὴν παραμικροτέραν—ἀφορμὴν ἀνησυχίας ἢ ἀσχυποψίας ὁποιενδήποτε. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἄλλως τε, ἀνέλυωσε τὰ τῆς μελλούσης ὑπογραφῆς του εἰς τὰς κυβερνήσεις Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Νοτιοσλαυίας τὸ μηνὸς περίπου, ὁπότε ἐπέκειτο ἡ ἔξοδος τῆς ἀσθενείας τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπισολαβήσασα ἀναβολὴ τῆς ὑπογραφῆς. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, οὔτε εἰς τοὺς Παρισίους, οὔτε εἰς τὸ Βερολῖνον, οὔτε ἀλλοῦ που ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Συμφώνου τούτου θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἀπρόοπτος. Ἡ προκάτοχος τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Ζαΐμη εἶχε καταλήξει, ἀπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου, ἐν Γενεύῃ καὶ Μιλάνῳ ἐπικοινωνήσαντος μετ' Ἰούνιον μετὰ τῶν ἰθυνόντων τὴν Ἰταλικὴν πολιτικὴν καὶ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς συνεννόησιν διὰ τὴν ὑπογραφήν, τὴν ταὐτόχρονον, ἑνὸς συμφώνου τριμεροῦς Ἰταλίας—Ἑλλάδος—Τουρκίας, εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι μὴ ὑπογραφὴ του τότε, ὡς ἀνεμέσως τὸ ἀντιλεγόμενον εἰς λόγους τεχνικοὺς μᾶλλον παρὰ οὐσιαστικούς. Οὕτως ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ ὑπουργοῦ τῶν κ. Βενιζέλου δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἀποτελεῖ τὴν εὐτυχῆ πραγματοποίησιν ἐφέσεως πρὸ καιροῦ σαφῶς ἐκδεδηλωμένης ἀμφοτέρωθεν.

Τοῦτο ἔχει μίαν σημασίαν, ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ. Τὸ Σύμφωνον μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας δὲν εἶνε διπλωματικὴ μεμονωμένη πρᾶξις μιᾶς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς σημερινῆς, ἀλλ' ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν συνολικὴν πολιτικὴν ἀντίληψιν τῆς χώρας ταύτης καὶ πρὸς τὴν ἐκ μέρους ὁλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινῆς Γνώμης κατανόησιν τοῦ συμφέροντος μιᾶς ἐπισημοποιήσεως φιλικῶν σχέσεων εἰρηνικῆς συνεργασίας ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μεσογείῳ μὲ τὴν Ἰταλίαν. Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς προσδίδει εἰς τὸ Σύμφωνον τοῦτο τὴν πραγματικήν, τὴν πέραν τῶν τύπων σημασίαν του.

Θὰ ἠδύνατο, μάλιστα, νὰ προστεθῇ ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς κυρώσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιθυμίας πρὸς παγίωσιν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς γείτονος Δυνάμεως, ἡ Ἑλληνικὴ Κοινὴ Γνώμη δὲν λησμονεῖ ὅτι εἰς τὴν ἰδίαν αὐτὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον ὑφίστανται ἓν σημεῖον ἐπωδύνου διὰ τὴν Ἑλληνοϊταλικὴν φιλίαν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἔτι τὸ γεγονὸς ὅτι, χωρὶς τοῦτο νὰ λησμονῆται, οὐδεὶς ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει ὁ ἀντιλέγων διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ Συμφώνου, μὲ τὴν σταθερὰν βεβαιότητα ὅτι ἐξ αὐτοῦ γενικὴ θὰ προκύψῃ ἡ ὠφέλεια τῶν δύο ἐθνῶν, ἐξαίρει ἐπὶ πλέον τὴν σημασίαν τοῦ ὑπογραφησομένου ἐγγράφου.

Ἡ Ρώμη θ' ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν μιᾶς γενικωτέρας ἐνεργείας πρὸς διευθέτησιν ἐξωτερικῶν ἐκκρεμοτήτων. Καὶ ἐπὶ τούτων ἐπίσης—ἐπὶ τῆς ὁριστικῆς συνεννοήσεως μετὰ τῆς Νοτιοσλαυίας διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ὑφισταμένων ἐκκρεμοτήτων, ὡς καὶ—πρὸ πάντων—μιᾶς ὁριστικῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας—οὐδεμία ὑφίσταται ἀντίθετος πολιτικὴ ἀντίληψις ἐν Ἑλλάδι, τῆς ὁποίας ἡ εἰρηνόφιλος σταθερὰ πολιτικὴ εἶνε μία πολιτικὴ πάσης, οἱασδήποτε, Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐναρμονίζεται πρὸς ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν θέλησιν.

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εὐγνθῶμεν ὅπως τὸ Ἑλληνοϊταλικὸν Σύμφωνον ἀποδώσῃ πλουσίους εἰς εἰρηνικὴν ἐργασίαν καρποὺς, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ τμήματος τούτου τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Εὐρώπης γενικώτερον καὶ ἀποβῇ ἀφετηρία νέων βημάτων πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης ταύτης.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

ΜΙΑ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ κ. Τ. ΜΑΡΤΙΝ

Ἀπαξ ἔτι ἡ Νοτιοσλαυία εὑρίσκεται εἰς ἀναστάτωσιν. Αὐτὴν τὴν φορὰν οἱ Κροᾶται ἔχουν κηρύξει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον φανερὰν ἀνταρσίαν κατὰ τοῦ Βελιγραδίου, τῆς πρωτευούσης τοῦ τριαδικοῦ Βασιλείου τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων. Ἡ ἱστορία τῆς δυσαρεσκείας των ἀνάγεται εἰς μίαν σχεδὸν δεκαετίαν. Ἡ ἀντίδρασίς των εἰς τὴν αὐστηρῶς συγκεντρωτικὴν κυβέρνησιν τῶν Σέρβων, εἰς τὴν ὁποίαν δυσθύμως μόνον συμμετέσχον, ἔσχεν ὡς ἀντάλλαγμα τὸ ἀξιοσημείωτον γεγονὸς ὅτι ἡ ἀντίδρασις αὕτη ἠμπόδισε τοὺς Σέρβους νὰ μάχωνται μεταξύ των. Ἡ ἱστορία τῶν Σέρβων κηλιδώνεται ὑπὸ τῶν ἀδελφοκτόνων ἀγώνων των· ὁ φόνος τοῦ Στεφάνου Ράδιτς, ἡ ἄμεσος αἰτία τοῦ σημερινοῦ σχίσματος, δὲν εἶνε παρὰ ἓν νέον κεφάλαιον εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτήν.

Τὸ νέον βασίλειον, τὸ κοινῶς ἀποκαλούμενον Γιουγκοσλαυία, εἶνε ἡλικίας δέκα μόλις ἐτῶν καὶ γενικῶς εἶνε κακομαθημένο παιδί. "Οταν δὲν εὑρίσκεται εἰς ἐκνευρισμόν, διατελεῖ ἐν ἀθυμίᾳ. Εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐσωτερικὰς δυσαρεσκείας καὶ πολλὰς ἐξωτερικὰς ἐνοχλήσεις, ὅπως τὸ μακεδονικὸν ζήτημα, τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα, αἱ διαφοραὶ μὲ τὴν Βουλγαρίαν, μὲ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ πολιτική του ζωὴ ὑπῆρξεν ἕνα εἶδος πανδαιμονίου. Αἱ κυβερνήσεις διαδέχονται τὰς κυβερνήσεις μὲ ἐκπληκτικὴν ταχύτητα. Καὶ ὑπεράνω ὅλων πλανᾶται τὸ φάσμα τῆς δολοφονίας.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ

Ἐξετάζων τις τὰ συμβάντα ταῦτα ἐκ τοῦ σύνεγγυς, βλέπει μὲ κατάπληξιν ὅτι οὐδεμία σχεδὸν πρόοδος, οὐδεμία οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ἐσημειώθη· καὶ ἐκπλήσσεται μὴ δυνάμενος νὰ εὕρῃ, μέσα εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ πέλαγος τῆς συγχύσεως, ἕνα ὁμοίωμα τοὐλάχιστον πολιτικῆς ἑνότητος. Ὑπάρχει ὅμως ἕνας θεσμός, ἐναρκωνόμενος εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅστις καὶ μόνος ἐπισπᾷ τὸν σεβασμὸν ὅλων τῶν διαμαχομένων κομμάτων καὶ φατριῶν. Ὑπάρχει ἕνας ἄνθρωπος, πρὸς τὸν ὁποῖον οἱ ἀμηχανοῦντες κυβερνῆται καὶ πολιτικοὶ ἠδυνήθησαν νὰ στραφοῦν ζητοῦντες συμβουλὰς καὶ ἐνθαρρύνσεις, ὄντες βέβαιοι ὅτι θὰ τοῖς ἐδίδοντο ἀμοιρεται. Ὑπάρχει ἕνας ἄνθρωπος, ὅστις ἔχει ἐφελκύσει τὴν ἐμπιστοσύνην ὄχι μόνον τῶν πολιτικῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ταπεινοῦ χωρικοῦ. Ἀδιάφορον ἂν εἶνε οὗτος γηγενὴς τῆς Σερβίας, τῆς Κροατίας, τῆς Βοσνίας, τῆς Ἑρζεγοβίνης, τοῦ Μαυροδουνίου, τῆς Δαλματίας ἢ τῆς Σλοβενίας—γόνος τῆς ἀδελφότητος τῶν Νοτιοσλαύων τῆς Νοτιοσλαυίας. Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ὁ Ἀλέξανδρος ὁ 3ος τῆς Σερβίας καὶ Ἀλέξανδρος ὁ 1ος τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος εἶνε «ἰθύνων νοῦς» τῆς Νοτιοσλαυίας δὲν εἶνε διόλου ὁλοφάνερον. Ἄρχει τοῦ βασιλείου του ὡς αὐτηρῶς συνταγματικὸς μοναρχης. Πολλάκις στὰ χρόνια του ἠθέλησε νὰ ἀναστείλῃ τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ ἀνακηρύξῃ ἑαυτὸν δικτάτορα. Πράγματι δέ, δημοσίᾳ καὶ κατ' ἰδίαν ἐπιέσθη νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἀλλ' οὐδεὶς παρασχὼν τοιαύτην συμβουλὴν ἔτυχε ποιᾶς τινος ἐνθαρρύνσεως. Καὶ' οὐσίαν δημοκρατικὸς, ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος συνοφρουῶται καὶ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ἁπλῶς τῆς λέξεως δικτατορία, οἱ δὲ ὑπουργοί του ἐξακολουθοῦν νὰ τὸν συμβουλεύωνται καὶ νὰ ζητοῦν τὴν γνώμην του ὡς συνταγματικοῦ μοναρχου. Εἶνε τὸ μόνον ἀκίνητον στήριγμα μιᾶς κλονδωνιζομένης σκηνῆς καὶ ὡς τοιοῦτος ἔχει τὴν δύναμιν νὰ συγκεντρώσῃ εἰς χεῖράς του τὰ ἡνία τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ πάντοτε ἀφίνει τοὺς ἄλλους νὰ ὁδηγοῦν. Ὁ ρόλος του εἶνε ρόλος συμβιβαστοῦ τῶν ἐθνικῶν διαφορῶν· οὐδὲ ἡ δειλοτάτη πνοὴ διαφημίσεως ἐπέτρεψε ποτὲ νὰ τὸν θίξῃ. Ὀλίγοι γνωρίζουν, ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν ὑπηκόων, πόσον ἱκανὸν νεαρὸν ἡγεμόνα ἔχει ἡ Νοτιοσλαυία ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Χωρὶς αὐτὸν—ὅλοι τὸ παραδέχονται—θὰ ἐπήρχετο τὸ χάος, ἂν ὄχι ἡ ἀναρχία.

Διὰ τὸν λόγον ὅτι εἶνε συνήθως δυνατὴ ἡ ἐξεύρεσις κάποιου προτερήματος εἰς τὸν κάθε ἄνθρωπον, ὁ ἐγκωμιασμὸς τῶν βασιλέων εἶνε εὔκολος. Πρὸς τούτοις, αἱ ὑπαγορεύσεις τῆς διεθνοῦς φιλοφροσύνης, ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, καθιστοῦν ἐξαιρετικῶς δύσκολον δι' ἕνα ξένον παρατηρητὴν νὰ γράψῃ, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν χώραν του, δυσφημιστικῶς δι' ἕνα ξένον ἡγεμόνα· καὶ ἔτσι, ἂν ποτε γράψῃ, τονίζει μεγαλοστόμους παιᾶνας ἐγκωμίου τοῦ δεῖνα καὶ τοῦ τάδε μονάρχου. Αἱ συγκρίσεις εἶνε ἀναιραί, ἀλλὰ μαλαίως θὰ ἀναζητήσῃ κανεὶς εἰς τὴν Εὐρώπην ἕνα βασιλέα, ὁ ὁποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκληθῇ κακός. Μερικοὶ ἔχουν δικτάτορας ὡς πρωθυπουργούς των ἀλλὰ ὅλοι ἄρχουν κατ' ὄνομα μόνον, ἐξαρτῶντες τὴν ἐπιρροήν των ἐκ τῆς εὐρυτάτης ἐνίοτε συμβουλευτικῆς δικαιοδοσίας των. Ὁ λόγος τούτου εἶνε ταὐτόχρονος παρ' ὅ,τι κοινῶς θεωρεῖται. Ἕνας νέος τύπος μοναρχίας ἐξελίσσεται ἀπὸ τὴν δημοκρατίαν καί, ὅπως εἶπε κάποτε ὁ λόρδος Ὄξφορδ καὶ Ἄσκουϊθ: «ἡ μοναρχία διατηρεῖται καὶ δύναται νὰ διαιωνισθῇ μόνον ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης μορφῆς τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν δημοσίων συμφερόντων.»

Ὁ Ἀλέξανδρος τῆς Νοτιοσλαυίας εἶνε τὸ πρότυπον τῶν θεραπόντων τοῦ δημοσίου. Ἡ καλλιεπὴς κολακεία θὰ τὸν ἀδικήσῃ, διότι ὁ χαρακτὴρ του εἶνε ἀπρόσβλητος ἀπὸ τὴν κολακείαν. Δικαιοτέρα εἶνε μία γυμνὴ ἀπαρίθμησις τῶν γεγονότων. Ἐξ ὅλων τῶν βασιλέων, οἵτινες κάθηνται ἐπὶ θρόνων σήμερον, ὁ Ἀλέξανδρος ἐκέρδισε μόνος του, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο, τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλεύειν. Τὴν μαθητείαν του διήνυσεν εἰς σχολεῖον σκληραγωγήσεως τραχείας ὑπηρεσίας. Ἔμαθε τὸ «βασιλεύειν» ἀπὸ τὸ ἄλφα ἕως τὸ ὠμέγα καὶ ἦτο βασιλεὺς ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη πρὶν ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον. Ἡ ὑπηρεσία του δὲν συνίστατο εἰς παρελάσεις, οὔτε εἰς ἀλλαγὰς χρυσοποικίλτων στολῶν, οὔτε εἰς συναναστροφὴν μὲ λεπτοὺς κοσμικοὺς κύκλους, οὔτε εἰς ἐκφώνησιν τυπικῶν λόγων. Ὄχι, ἦτο μία ἐργασία τραχεῖα κατ' ἀφαντάστων ἐμποδίων, γενναία διεξαγωγὴ τριῶν πολέμων ὑπὲρ τῆς πατρίδος του, ὑπερήφανος ἀντιμετώπισις τῶν συνομοταντιῶν τῶν συσσωρευομένων ἐναντίον του ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του καί, τέλος, ἡγεμονία ἐπὶ ἑνὸς θορυβώδους βασιλείου, τὸ ὁποῖον κατ' ὄνομα μόνον ἦτο ἑνιαῖον.

ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑΝ

Ὅταν ὁ Ἀλέξανδρος ἐγεννήθη, τὴν 4 Δεκεμβρίου 1889 εἰς Κεττίγνην, πρωτεύουσαν τοῦ Μαυροβουνίου, ἡ ἀντίπαλος δυναστεία τῶν Ὀβρένοβιτς κατεῖχε τὸν θρόνον τῆς Σερβίας. Ἦτο ὁ δεύτερος υἱὸς τὸν ὁποῖον ἡ πριγκήπισσα Ζόρκα, ἡ τρίτη θυγάτηρ τοῦ τότε πρίγκηπος καὶ κατόπιν βασιλέως Νικολάου τοῦ Μαυροβουνίου, εἶχε δώσει εἰς τὸν πρίγκηπα Πέτρον Καραγεώργειτς, τὸν σύζυγόν της.

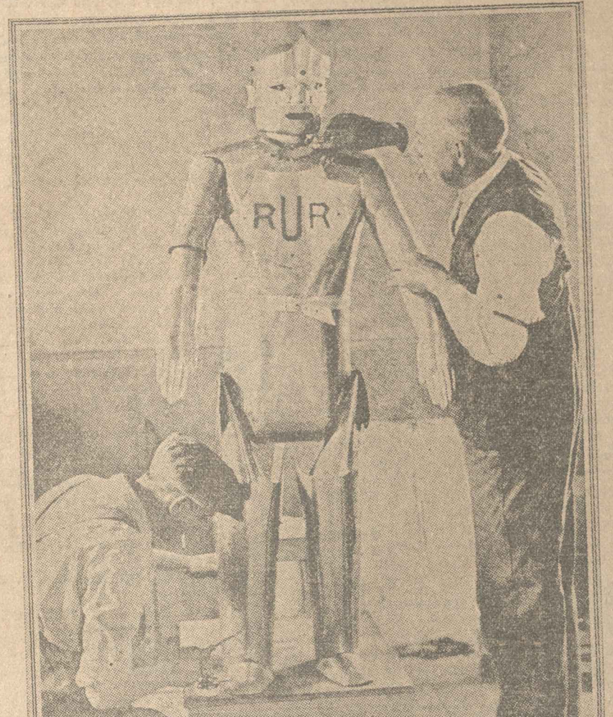
(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΡΙΚ, ΤΟΥ ΤΕΧΝΗΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16 Σεπτεμβρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἔγινε τόσος θόρυβος ὄχι μόνον εἰς τὸν ἀγγλικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ξένον τύπον διὰ τὸν τεχνητὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὴν μεγάλην μηχανουργικὴν ἔκθεσιν, ὥστε εἶνε εὐνόητος ὁ συνωστισμὸς μικρῶν καὶ μεγάλων, ὁ ὁποῖος παρετηρήθη χθὲς κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως εἰς τὴν «Βασιλικὴν Κηπουρικὴν Ἔκθεσιν». Ὁ συνωστισμὸς αὐτὸς ἀπέδειξεν ἀκόμη μίαν φορὰν πόσον μεγάλο παιδὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ὁ κόσμος.

Ἔρικ, ὁ τεχνητὸς ἄνθρωπος, ὑποβαλλόμενος εἰς τὰς τελευταίας «ρετοὺς» τοῦ ἐφευρέτου του

Ἡ ἀνταπόκρισις ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ τῆς ἐξέδρας, ἐκεῖ ὅπου ἐτοποθετήθη ὁ Ἔρικ, ἐσυνωστίζοντο ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους ἐκατοντάδες ἀνθρώπων, ἐνῶ ἄλλοι ἐκατοντάδες ἐπροσπαθοῦσαν νὰ ἀνέβουν εἰς τὰ ἐξώστας τῶν ὁποίων ἡ θέα ἐπρόσφερε καλυτέραν ἄποψιν τοῦ θεάματος. Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἐκείνης ἐπρόκειτο νὰ γίνουν αἱ δοκιμαὶ τοῦ Ἔρικ, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσῃ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ κοινοῦ ὅλα τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν καὶ οἱ ἄνθρωποι. Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἐκείνης ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσῃ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ κοινοῦ ὅλα τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν καὶ οἱ ἄνθρωποι. Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἐκείνης ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσῃ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ κοινοῦ ὅλα τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν καὶ οἱ ἄνθρωποι.

Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἐκείνης

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

Καϋμοί

—Αχ!... «Έχω, έξεις, μιά άπεταρία φουστί... Πέρα τά πόδια μου, ποδαράκια μου, ό τσαμπουκάς μου!... Ποιός τά 'χει σάν εμένα!...

—Αχ!... «Έχω δώσει φουκαρά Κωστάκη και κάτι άλλα... Δέν έβρα τί νά κανω... Έχω δώσει φουκαρά Κωστάκη και κάτι άλλα... Δέν έβρα τί νά κανω... Μεμούνα, ξέρεις, πόσοι δουλεύ από τής Κοπεγκάνης; Τί θά γίνω!...

—Αχ!... Καϋμός νταπόρι δυο.

—Βρέ τί γίνεται!... Πώς τά κατάφερε αυτός;... Πώς γλυστρά στην Αθήνα;... Έγώ!... Έγώ τά 'χω στά δυκτάλα... Μπά, μπά γνωστάτη κοσμική κυρία, μέ τόσα πέρασε της γυναίκας νά πάει, λέει, στην Τρόι!... Μέ τόσους άντρες, μέ τόσα λεφτά, δυό μήνες στην Τρόι!... Καί δέν μ' άφησι νά κουνήσω μούτρο. Σχόλασε, έλέησε!... «Θά φυγουμε, έγώ κάι σύ, δυό μήνες στην Αθήνα!... Πέντε μέρες στην Τρόι!... «Γιατί;... «Γιατί νά μήν πάμε για τά γυναικεία πανηγύρια τής Τρωάδος; Τής Έλενο τής άπολαύσεις στην Τρόι!... Τής Έλενο τής άπολαύσεις στην Αθήνα!... Τής Έλενο τής άπολαύσεις στην Τρόι!... Μπά!... Τίς νάμαι εγώ!... Μπά!... Τίς νάμαι εγώ!... Τί άλλο πάνω κάτω νά 'μα

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

(Συνέχεια εκ του χθεσινού)

Ο τραπεζίτης της Δανάης της είχε προτείνει να τραπεζώσουν μαζί τα χρήματων της είς μίαν επιχείρησιν εκτελέσεως εργων εκ του κοινού μεταλλικου βορίου εις τὴν περιοχὴν μιᾶς μεγάλης λίμνης, ἡ ὁποία ἐκειτο πλησίον τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς. Ἡ Δανάη ἐδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ τραπεζίτου, διότι ἐκείνη ἐπίστευε ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ θὰ ἐφερε μεγάλα κέρδη. Ἀλλὰ μετὰ ὀλίγον καιρὸν ἐπῆλθε μεγάλη ἀναστάτωσις εἰς τὴν ἐπιχείρησιν. Ἡ λίμνη ἐξηράνθη ἐντελῶς καὶ ἡ ἐπιχείρησις ἔκλεισε τὰς θύρας της. Ἡ Δανάη ἔχασε τὰ πάντα καὶ ἔμεινε πτωχὴ καὶ ἄπορος.

Ὁ Ἀλέκος Μαγγούρης ἔθεωρεῖτο ὡς ὁ πλουσιώτερος μεταλλουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ ἐκατόμμυρια ἐκέρδισεν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χωνευτηρίων εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταλλουργικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀλέκος Μαγγούρης ἐβρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ νὰ ἐργασθῇ ἐκεῖ ὡς ἁπλοῦς ἐργάτης, διὰ νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν οἰκονομικήν του κατάστασιν. Ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια ποὺ εἶχε κερδίσει ἐδαπάνησε τὰ περισσότερα εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔμεινε πτωχός.

Ὁ Ἀλέκος Μαγγούρης ἐβρίσκετο εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἐργαζόμενος ὡς ἁπλοῦς ἐργάτης εἰς τὰ χωνευτήρια ἐκεῖνα, ὅπου ἐργάζονται καὶ οἱ Ἕλληνες ἐργάται, ἐσκέφθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας του. Ἐπῆρε μαζί του καὶ τὸν υἱόν του Ἀλέξανδρον, ὁ ὁποῖος ἐσπούδαζε μηχανικὸς εἰς τὸ Μασσαχουσέτης Ἰνστιτοῦτ τῆς Βοστώνης. Ἐπῆγε μαζί του καὶ τὴν ἀνεψιάν του Ἑλένην, ἡ ὁποία ἐσπούδαζε ἰατρικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βοστώνης. Ἐπῆγε μαζί του καὶ τὴν ἀνεψιάν του Ἑλένην, ἡ ὁποία ἐσπούδαζε ἰατρικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βοστώνης. Ἐπῆγε μαζί του καὶ τὴν ἀνεψιάν του Ἑλένην, ἡ ὁποία ἐσπούδαζε ἰατρικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βοστώνης.

Ὁ Ἀλέκος Μαγγούρης ἐβρίσκετο εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἐργαζόμενος ὡς ἁπλοῦς ἐργάτης εἰς τὰ χωνευτήρια ἐκεῖνα, ὅπου ἐργάζονται καὶ οἱ Ἕλληνες ἐργάται, ἐσκέφθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας του. Ἐπῆρε μαζί του καὶ τὸν υἱόν του Ἀλέξανδρον, ὁ ὁποῖος ἐσπούδαζε μηχανικὸς εἰς τὸ Μασσαχουσέτης Ἰνστιτοῦτ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Θ' ΑΠΟΧΩΡΗΣΟΥΝ ΟΙ κ. κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΣ
Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας μας, ἡ ἀπὸ ἡμερῶν ἀνεκδήλωτος ἐνδοκυβερνητικὴ διαφωνία, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξε καὶ ὁ μὴ ὁρισμὸς ἀντικαταστάτου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπουσίας τούτου, ἐξακολουθεῖ ὑπάρχουσα. Ἡ ἐκδήλωσις τῆς διαφωνίας αὐτῆς θὰ γίνῃ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τῆς παραιτήσεως τῶν κ. κ. Ζαβιτσιάνου καὶ Χρηστομάνου καὶ τινες ἀκόμη ὑπουργοῦ. Μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν δὲ καὶ τοῦ κ. Σοφούλη ὡς προέδρου τῆς Βουλῆς, θὰ παραστῇ ἀνάγκη ἀνασυγκροτήσεως τῆς κυβερνήσεως διὰ τῆς προσλήψεως τεσσάρων νέων ὑπουργῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, αἱ ὡς ἄνω ἀσφαλεῖς πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι ἡ πλειονότης τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν ἀποκρούει κατηγορηματικῶς τὸν κ. Ι. Τσιριμῶκον, πρετιμῶσα τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Σοφούλη. Ὁ τελευταῖος οὗτος θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θ' ἀποδεχθῇ τὴν προεδρίαν, παρακαλούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΧΘΕΣ
Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ
ΘΑ ΤΑΣ ΑΓΟΡΑΣΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Εἰς τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων. Κατὰ γενομένας μετὰ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀνακοινώσεις, ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως αἱ ὁμολογίαι σταθεροποιηθοῦν εἰς τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν καθώρισε διὰ τῶν προσφάτων του δηλώσεων ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως μετὰ συνεννόησιν μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας ἡ Κυβέρνησις προβαίνῃ εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων εἰς τὴν ἀγοραίαν τιμὴν ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν κυβερνητικὴν δήλωσιν περὶ σταθεροποιήσεως. Ἀγοραὶ ὁμολογιῶν θὰ ἐνεργοῦν τὰ ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

Παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν συγκρατηθῇ ἡ τιμὴ τῶν ὁμολογιῶν εἰς τὸ ἐπιτρεπόμενον σταθεροποιήσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ Δημόσιον καρπωθῇ τὸν τόκον, ὅστις εἶνε ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὸς διὰ τὸν ὁμολογιοῦχον.

ΕΠΙΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ
ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΜΕΤΡΑ ΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ κίνησις τῶν ἐκ τοῦ στρατεύματος προερχομένων ἀξιωματικῶν ἐπιτείνεται ὁσημέραι. Ὁ ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων συσταθεὶς σύνδεσμος, ἐρρέφθη ἡ ἰδέα νὰ ὀνομασθῇ «Ἑθνικὴ Ἄμυνα».

Ὁ σωματάρχης κ. Τσιρογιάννης κατήρτισε νέαν ἡμερησίαν διαταγὴν πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Σώματος. Διὰ τῆς διαταγῆς ταύτης—κοινοποιωμένης αὔριον — συνιστᾷ πειθαρχίαν.

Εἰς ἀνακοινώσεις του πρὸς τὸν τύπον ὁ κ. Τσιρογιάννης ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἐμφάνισις οὐδήποτε συνδέσμου σημαίνει καταστροφὴν τοῦ στρατοῦ. «Ἔλαβον—προσέθεσε — μέτρα καὶ θὰ τιμωρήσω αὐστηρῶς πάντα ἀξιωματικὸν ὁ ὁποῖος θὰ ἐμφανισθῇ πρωτόκολλον».

Ἐπίσης ὁ κ. φρούραρχος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ πολιτεία δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ κράτος τοῦ Νόμου. «Ἡμεῖς — ἐτόνισε — δὲν θὰ ἀνεχθῶμεν κίνησιν ὁμάδων ἀποτελούσαν στάσιν. Τὴν στάσιν αὐτήν, ἂν ἐκδηλωθῇ, θὰ κτυπήσωμεν κατακέφαλα».

Ἐπίσης ἀνώτερος ἀξιωματικὸς προερχόμενος ἐκ τοῦ στρατεύματος ὑπευθύνων κατέχων θέσιν εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἂν ὑπάγετε εἰς τοὺς στρατῶνας θὰ ἰδῆτε τοὺς ἀξιωματικοὺς ἔχοντας τὰ χέρια εἰς τὰ πιστόλια καὶ ἑτοίμους νὰ πατάξουν κάθε στασιαστικὴν κίνησιν. Ἐὰν παραλλήλως ὅμως ἔχω νὰ σᾶς εἰπω ὅτι ὅταν τὸ κράτος ἀντιμετώπισε τὸν ἐχθρὸν δὲν ἐξήτασε τὰς γραμμωτικὰς γνώσεις τῶν ἀξιωματικῶν τοὺς ὁποίους ἐχρησιμοποίησε, ἀλλὰ μόνον τὰ πολεμικά των προσόντα. Τότε καὶ μὴ ἐκ τοῦ σχολείου ἀξιωματικοὶ ἐπέδειξαν ἀρετὰς ἀπαρομίλλους, τὸ δὲ κράτος ἀνέλαβεν ἔναντι αὐτῶν ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀδυνατεῖ ν' ἀθετήσῃ».

ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΛΕΠΡΑΣ
ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗΣ

Κατόπιν γενομένων τελευταίως ἐρευνῶν διεπιστώθη ὅτι ἡ ἀσθένεια τῆς λέπρας ἔχει ἐν Ἑλλάδι πολὺ μεγαλυτέραν ἔκτασιν ἀπὸ ὅ,τι ἦτο γνωστὸν εἰς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας καὶ ὅτι ὑπάρχουν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα διεσκορπισμένοι περισσότεροι τῶν 500 λεπρῶν ἀποτελοῦντες μέγιστον κίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, χωρὶς τὸ Κράτος νὰ ἔχῃ μεριμνήσῃ μέχρι σήμερον διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ περισυλλογὴν αὐτῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπησχόλησε σοβαρῶς κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας, ἀπεφασίσθη δὲ ἡ ἵδρυσις ἑνὸς εἰσέτι Λεπροκομείου εἰς Σάμον πλὴν τῶν ὑπαρχόντων ἑτέρων δύο εἰς Κρήτην καὶ Χίον. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ περισυλλογὴν τῶν λεπρῶν.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ
ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΤΕΛΕΤΗ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ.Χρηστομάνος ἐκάλεσε χθὲς τὸν ἀναλαβόντα τὰ ἔργα ὁδοποιΐας κ. Μακρῆν καὶ τὸν παρεκάλεσεν ὅπως μεταξὺ τῶν ἐντελεσθησομένων πρώτων ὁδῶν εἶνε τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἠπείρου.

Ὁ κ. ὑπουργὸς συνέστησεν ἐπίσης εἰς τὸν κ. Μακρῆν ὅπως ἡ ἐναρξις τῶν ἔργων λάβῃ ἐπίσημον χαρακτῆρα. Ὁ κ.Μακρῆς συνεφώνησεν ὁπολύτως μὲ τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων θὰ γίνῃ ἐν Καβάλλᾳ ἢ ἐν Ναυπάκτῳ

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσε σχετικῶς ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπισήμων θὰ κληθῶσιν ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν τελετὴν καὶ οἱ ὑπογράψαντες τὴν σύμβασιν πρῶην ὑπουργοὶ κ.κ. Καφαντάρης καὶ Μεταξᾶς.

Η ΑΝΑΒΟΛΗ
ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ἡ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος διεβίβασε χθὲς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὴν ἀπόφασίν της περὶ ἀναβολῆς τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις δὲν στηρίζεται εἰς τὸν σχετικὸν νόμον, παρίσταται ἀνάγκη ἐκδόσεως σχετικοῦ νομοθετήματος. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ κ.. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἔλαβε κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐξουσιοδότησιν, ὅπως κυρώσῃ διὰ νομοθετικοῦ διατάγματος τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, ὑποβάλῃ δὲ εἰς τὴν Βουλὴν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, σχετικὸν νομοσχέδιον.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΙΒΔΗΛΟΠΟΙΩΝ

Ὁ ἀνακριτὴς Πειραιῶς κ. Ἐλευθεριάδης ἐπεράτωσε χθὲς τὰς ἀνακρίσεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν κιβδηλοποιῶν. Συμφωνούντων Εἰσαγγελέως καὶ ἀνακριτοῦ διετάχθη ἡ προφυλάκισις τοῦ χαράκτου Γ. Τριπολίτου, τοῦ λιθογράφου Ἀνδρ. Ἀκακίου, τοῦ Δημ. Καρύδα καὶ τοῦ ἀργυραμοιβοῦ Κ. Κανταράκη, ἀφέθησαν δὲ προσωρινῶς ἐλεύθεροι οἱ δύο ἀδελφοὶ Χατζῆ, ὁ Σταματόπουλος καὶ ὁ Γ. Καρύδας.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Χθὲς ἐγένετο σύσκεψις εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχον ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης, ὁ γενικὸς διοικητὴς Μακεδονίας κ. Καλιβόπουλος καὶ ὁ γενικὸς διοικητὴς Θράκης κ. Θεοφίλακτος. Κατὰ τὴν σύσκεψιν αὐτὴν ἐξητάσθη εὐρύτατα ἡ θέσις τῶν προσφύγων Μακεδονίας καὶ Θράκης ἐτέθησαν δὲ ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ αἱ μεγάλαι ἀνάγκαι τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης καὶ ἐτονίσθη εἰς αὐτὸν ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμέσου καὶ ἐπειγούσης ἐπεμβάσεως τοῦ Κράτους. Ἡ σύσκεψις θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ σήμερον.

Ἀπεφασίσθη ὅπως κληθοῦν διὰ σήμερον οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς οἰκοδομικῆς ἑταιρείας «Τέκτων» καὶ συνεννοηθοῦν μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας περὶ τῆς ἀνεγέρσεως προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Οἱ νέοι οὗτοι συνοικισμοὶ δὲν θὰ ἀνεγερθοῦν ἐντὸς τῆς πόλεως ἀλλὰ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὰ δημόσια γήπεδα πλησίον τῆς Καλαμαριᾶς.

ΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ
ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Νασιονὰλ Σίτυ Μπάνκ καὶ Σπάγιερ ἐπέδωκαν χθὲς εἰς τὸν κ. Βενιζέλον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ τὰς προτάσεις των διὰ τὴν παροχὴν δανείου διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα. Ὁ κ. Βενιζέλος παρεκάλεσε τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀντιπροσώπους ὅπως συνεννοηθῶσι μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἁμοδίου, εἰς ὃν καὶ ἐνεχείρισε τὸ κείμενον τῶν προτάσεων.

Ὁ κ. Μαρῆς πιθανῶς θὰ συναντηθῇ σήμερον μὲ τοὺς Ἀμερικανοὺς τραπεζίτας.

Ο ΣΕΡΒΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 20. (Τηλεγραφικῶς).— Ὁ Πατριάρχης τῆς Σερβίας Παν. Δημήτριος, συνοδευόμενος ὑπὸ ἀνωτάτων προσωπικοτήτων τοῦ σερβικοῦ κλήρου, θ' ἀναχωρήσῃ μετά τινας ἡμέρας κατερχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Πατριάρχης Δημήτριος θὰ ἐπισκεφθῇ ἰδίᾳ τὰ σερβικὰ στρατιωτικὰ νεκροταφεῖα ἐν Κερκύρᾳ καὶ Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀκολούθως θὰ διέλθῃ ἐξ Ἁγίου Ὄρους, ὅπου θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν σερβικὴν μονὴν τοῦ Χιλιανδαρίου.

Η ΕΠΙΤΥΧΗΣ
ΠΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΖΕΠΠΕΛΙΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 20. (Ἀσύρματος). — Μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ἡ πρώτη δοκιμαστικὴ πτῆσις τοῦ γερμανικοῦ νέου ἀεροπλοίου «Κόμης Ζέπελιν». Ἀπεστάλησαν πολλὰ συγχαρητήρια εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἐν Φριδριξ Χάφεν ὅπου κατεσκευάσθη τὸ ἀερόπλοιον τοῦτο, ἀνεγνώσθη δὲ καὶ τηλεγράφημα ἐκ μέρους τῆς ἀγγλικῆς ἰδιωτικῆς ἀεροπορίας ἥτις χαρακτηρίζει τὴν πτῆσιν τοῦ γερμανικοῦ ἀεροπλοίου ὡς μέγα βῆμα προόδου εἰς τὴν ἀεροπορίαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ
ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΜΟΝΟΓΡΑΦΗΘΗ ΕΝΤΑΥΘΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΧΘΕΣ
ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ
Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ ΧΘΕΣ.-ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Ἀνεκοινώθη χθὲς ἐξ ἐπισήμου πηγῆς, ὅτι τὸ ἑλληνοϊταλικὸν σύμφωνον φιλίας καὶ διαιτησίας ἐμονογραφήθη προχθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ κ. Τσαμαδοῦ καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας κ. Ἀρλέττα.

Τὸ μονογραφηθὲν σύμφωνον, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπογραφῇ ἐπισήμως ἐν Ρώμῃ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κ. Μουσσολίνι, περιλαμβάνει 25 ἐν ὅλῳ ἄρθρα, τὸν χαρακτῆρα τῶν ὁποίων καθορίζει σύντομον προοίμιον. Εἰς τὸ κείμενόν του τὸ σύμφωνον προσομοιάζει πρὸς τὸ σύμφωνον φιλίας καὶ διαιτησίας, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1924 μεταξὺ Ἰταλίας καὶ τοῦ βασιλείου τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων εἰς τὴν Ρώμην. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμφώνου τούτου κατεβλήθη ἐκατέρωθεν εἰλικρινὴς προσπάθεια ὅπως τὸ κείμενον εἶνε σύμφωνον μὲ τὴν φιλειρηνικὴν πολιτικὴν ἀμφοτέρων τῶν Δυνάμεων καὶ ὅπως μὴ ὑπάρξῃ οὐδ' ἡ ἐλαχίστη λεπτομέρεια, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς στρεφομένη ἐναντίον τρίτης τινὸς Δυνάμεως, ἡ θίγουσα τὰ συμφέροντα ἄλλων.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΝ

Αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος διὰ τὴν σύναψιν συμφώνου φιλίας καὶ μὴ ἐπιθέσεως εἶχον ἀρχίσει καὶ προχωρήσει ἀρκετὰ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς προηγουμένης Κυβερνήσεως. Αἱ δυσχέρειαι διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαφορῶν δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ταυτόχρονον, ὡς ἐπεδιώκετο τότε, ὑπογραφὴν τῶν τριῶν συμφώνων, ἤτοι τοῦ ἰταλοτουρκικοῦ, τοῦ ἰταλοελληνικοῦ καὶ τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ.

Βραδύτερον, ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς κ. Μουσσολίνι προέβη, τὴν 5ην Ἰουνίου, εἰς δηλώσεις ἐνώπιον τῆς ἰταλικῆς Γερουσίας, τονίσας τὴν εἰλικρινῆ διάθεσιν τῆς Ἰταλίας νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν ἑλληνοϊταλικῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι, εἶπεν, «ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἀποκρυσταλλωθοῦν καὶ θὰ ἐπισφραγισθοῦν εἰς προσεχὲς μέλλον διὰ διπλωματικοῦ συμφώνου». Περαιτέρω ὁ κ. Μουσσολίνι ἐξῆρε τὴν ἀκολουθηθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας στάσιν, ἡ ὁποία διεπνέετο ἀπὸ τὰς εἰλικρινεστέρας ἐναντι τῆς Ἑλλάδος διαθέσεις καὶ προσέθεσεν ὅτι εἰδοποίησεν ἤδη τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι εἶνε πρόθυμος εἰς κάθε στιγμὴν νὰ ὑπογράψῃ σύμφωνον φιλίας ἀναλογον πρὸς τὸ ἰταλοτουρκικόν, μετ' αὐτῆς.

Ἐπηκολούθησαν αἱ μεταγενέστεραι δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου ἐτόνισε καὶ τῆς Ἑλλάδος τὴν προθυμίαν διὰ τὴν σύνδεσίν της μὲ τὴν Ἰταλίαν διὰ συμφώνου φιλίας.

Μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας, ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας, ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. Βενιζέλον ἐξ ἐνόματος τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας, ἐξέφρασεν εἰς αὐτὸν τὴν βαθεῖαν ἱκανοποίησιν τοῦ κ. Μουσσολίνι διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν συμπάθειαν πρὸς τὴν Ἰταλίαν.

Ἔκτοτε ἤρχισαν αἱ νέαι διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ συμφώνου, αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν ἐπεσπεύσθησαν λόγῳ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ ὅπως προηγηθοῦν αἱ ἑλληνικαὶ ἐκλογαί.

Πράγματι, εὐθὺς μετὰ τὰς ἐκλογὰς αἱ διαπραγματεύσεις ἐγένοντο συντονώτεραι καὶ ἔφθασαν, τὴν Δευτέραν 28 Αὐγούστου, εἰς θετικώτερα ἀποτελέσματα, καταρτισθέντος ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τοῦ τελικοῦ σχεδίου τοῦ συμφώνου. Κατὰ τὰς ἡμέρας δὲ ἐκείνας ἀπεφασίσθη καὶ ἡ μετάβασις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Ρώμην διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμφώνου, τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ διαβιβάσαντος θερμοτάτην πρόσκλησιν πρὸς τὸν Ἕλληνα συνάδελφόν του.

ΘΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τῶν διαπραγματεύσεων, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ καταστήσῃ ἐνημέρους τῆς ἐπικειμένης ὑπογραφῆς τοῦ Συμφώνου τὰς κυβερνήσεις Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Βελιγραδίου, τονίζουσα τὸν ἐντελῶς φιλειρηνικὸν χαρακτῆρα τοῦ Συμφώνου.

Ἡ ἀσθένεια τοῦ κ. Βενιζέλου συνετέλεσεν εἰς τὸ ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ 15 ἡμέρας ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Συμφώνου, τὸ ὁποῖον ἤδη θὰ ὑπογραφῇ ἐπισήμως τὴν Δευτέραν ἐν Ρώμῃ ὑπὸ τῶν κ.κ. Μουσσολίνι καὶ Βενιζέλου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε εὐτυχὴς μεταβαίνων εἰς Ρώμην διὰ τὴν ὑπογραφὴν ἑνὸς Συμφώνου, τὸ ὁποῖον παγιώνει μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας σχέσεις ἐκ παραδόσεως στενὰς καὶ φιλικὰς καὶ ἐπισφραγίζει μίαν πολιτικὴν ἐγκαρδίου συνεργασίας, ἐγκαινιασθεῖσαν ἐκ νέου μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισεν, ὅτι τὸ Σύμφωνον αὐτό, τὸ ὁποῖον διαπνέεται ἀπὸ τὴν εἰλικρινεστάτην ἐπιθυμίαν τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρήνης, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν παγίωσιν ταύτης ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μεσογείῳ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατέληξεν ἀναφέρων, ὅτι τόσον ἐν Παρισίοις, κατὰ τὰς συνομιλίας του μετὰ τῶν Γάλλων πολιτικῶν καὶ τῶν ἐγκύρων ἀντιπροσώπων τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ὅσον καὶ ἐν Βελιγραδίῳ κατὰ τὰς συνομιλίας του μετὰ τῶν Σέρβων πολιτικῶν θὰ τοὺς ἐξηγήσῃ τὴν σημασίαν τοῦ ὑπογραφησομένου Συμφώνου, θὰ ἐκθέσῃ δὲ εἰς αὐτοὺς γενικώτερον τὴν φιλειρηνικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεώς του καὶ τὴν προσπάθειάν του, ὅπως καταλήξῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων καὶ ἐξασφαλίσῃ τοιουτοτρόπως τὴν μόνιμον θελτίωσιν τῶν σχέσεων μὲ ὅλας τὰς γειτονικὰς Δυνάμεις.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεχώρησε διὰ τοῦ ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου «Ἰτάλια» τὴν 4ην μ.μ. συνοδευθεὶς εἰς Πειραιὰ ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν καὶ ἀρκετῶν φίλων του. Μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἀνεχώρησε καὶ ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς κ. Ἀρλόττα.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΩΠΑΪΔΟΣ ΚΑΙ Τ' ΑΠΟΞΗΡΑΝΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Συνῆλθε χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς συνεδρίασιν τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὸν ἀποφάσεις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκκρεμότης δὲν ἠδύνατο νὰ παραταθῇ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Πρὸ τῆς συζητήσεως τῶν ζητημάτων τούτων ὁ κ. Βενιζέλος ἀνήγγειλε τὴν μονογράφησιν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ συμφώνου καὶ ἐξήγησε τὴν σημασίαν αὐτοῦ.

Ἀκολούθως ἀπεφασίσθη πρῶτον ὅπως παρασχεθοῦν ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων τοῦ Προϋπολογισμοῦ εἰς τὰ ὑπουργεῖα ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχμῶν 30.000.000 περίπου.

Πρὸς τούτοις ἐνεκρίθη πίστωσις 5 ἑκατομ. δραχμῶν πρὸς πλήρωσιν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τῆς στεγάσεως τῶν προσφύγων.

Η ΕΞΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΚΩΠΑΪΔΟΣ

Ἐν συνεχείᾳ, συζητηθέντος τοῦ ζητήματος τῆς ἐξαγορᾶς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Κωπαΐδος τῶν ἀποξηρανθεισῶν γαιῶν ἀπεφασίσθη ὅπως ἀποσταλῇ εἰς Ἀγγλίαν ἵνα διαπραγματευθῇ τὸ ζήτημα μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων κύκλων ἐπὶ τῇ βάσει γραπτῶν ὁδηγιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ διευθυντὴς Ἐποικισμοῦ κ. Καναγκίνης.

Οὗτος θὰ δηλώσῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ ἐγγυηθῇ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν Κωπαΐδος τὴν ὑπ' αὐτῆς πρὸς τοὺς καλλιεργητὰς παραχώρησιν τῶν γαιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τῆς συσταθείσης πέρυσιν ἐπιτροπῆς καθοριισθείσης τιμῆς τῶν 9 λιρῶν Ἀγγλίας κατὰ στρέμμα.

Μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἑταιρεία ἐδέχετο τὸν ὑποδιβασμὸν τῆς ἀνωτέρω τιμῆς εἰς 4 λίρας θὰ ἦτο διατεθειμένη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐγγυηθῇ πρὸς τὴν ἑταιρείαν τὴν ὑπ' αὐτῆς παραχώρησιν εἰς τοὺς καλλιεργητὰς τῶν γαιῶν τῆς Κωπαΐδος.

Ἐλπίζεται ὅτι ἡ Ἑταιρεία θὰ ἀποδεχθῇ τὴν προτεινομένην λύσιν.

*Εἰσηγουμένου τοῦ κ. Χρηστομάνου, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισεν ἀκολούθως ὅπως ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποξηραντικῶν ἔργων τοῦ Στρυμόνος ἀνατεθῇ εἰς τὸν ὁμιλον Οὐλεν—Μόνδ, ἀποδεχθέντα ὡς πρὸς τὰ ποσοστὰ, τὸ σύστημα ἐκτελέσεως καὶ τοὺς κυριωτέρους ὅρους, τὰς ἀπόψεις τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας. Τὰ δευτερεύοντα σημεῖα ἐφ' ὧν δὲν ἐπῆλθεν εἰσέτι συμφωνία κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῆς Ἑταιρείας, ἀπεφασίσθη νὰ διακανονισθῇ ἐν κοινῇ συνεννοήσει τῶν ὑπουργῶν Συγκοινωνίας, Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας ἀφ' ἑνὸς καὶ